

Πανελλαδικές Εξετάσεις

ποιόν έχεις δάσκαλο;

Ο Άγιος Πορφύριος (1906-1991) φανέρωσε στην εποχή μας με πολύ δυναμικό τρόπο τη γνήσια μορφή του αληθινού ανθρώπου. Δίδαξε με έργο και λόγο. Με τη διακριτική του συμπεριφορά, την ήρεμη διδασκαλία και τα άναριθμητα θαύματά του έγινε οδηγός πολύτιμος στα δύσκολα μονοπάτια της εποχής μας.

Συνέβη κάποτε να ταξιδεύει από Θεσσαλονίκη για Άγιον Όρος. Έφτασε όμως στον σταθμό λεωφορείων καθυστερημένα. Δέ βρήκε είσιτήριο και αναγκάστηκε να ταξιδέψει ὄρθιος. Δίπλα του καθόντουσαν κάποιοι νεαροί που άστεϊζόντουσαν μεταξύ τους και γελοῦσαν. Η συμπεριφορά τους έξόργισε έναν έπιβάτη, που δέν κρατήθηκε και επέπληξε τούς νεαρούς, επειδή έβλεπαν ὄρθιο μπροστά τους ένα γέροντα ίερέα και έν τούτοις συνέχιζαν να κάθονται άδιάφοροι. Παρά τήν επίπληξη όμως οί νεαροί παρέμειναν άσυγκίνητοι και κανένας δέν σηκώθηκε να δώσει τή θέση του.

Τότε ὁ ὀργισμένος έπιβάτης σηκώθηκε και παραχώρησε τή δική του θέση στον γέροντα Πορφύριο. Εκείνος τόν εύχαρίστησε, αλλά δέν δέχτηκε να καθίσει. Ταξίδεψε ὄρθιος μέχρι τήν Ίερισσό (δύο ὥρες περίπου). Όταν κατέβηκαν, ὁ έπιβάτης τόν ρώτησε γιατί δέν δέχτηκε τή θέση που του πρόσφερε.

- "Έκαμα μιὰ θυσία για τὰ παιδιά, άπάντησε ὁ γέροντας.

Ο άνθρωπος δέν κατάλαβε τὰ αίνιγματικά του λόγια. Ο άγιος τότε του εξήγησε:

- Δέν έκανες καλὰ που μάλωσες τὰ παιδιά. Έκαμαν βέβαια μιὰ κακή πράξη: Άφησαν ὄρθιο έναν ήλικιωμένο και δέν του παραχώρησαν από μόνα τους τή θέση, ὅπως θά 'πρεπε. Αν λοιπόν σηκώνονταν όταν τὰ κατσάδιασες και καθόμουν έγώ στή θέση τους, ή αν δεχόμουν τή θέση που μου πρόσφερες έσύ, τὰ παιδιά δέν θα καταλάβαιναν τήν κακή πράξη τους. Αντίθετα θα ένιωθαν δικαιωμένα, άφοῦ, είτε έτσι είτε άλλιῶς, θα είχε τακτοποιηθεί τὸ θέμα. Τώρα όμως που έμεινα ὄρθιος και μ' έβλεπαν μπροστά τους τόσες ὥρες, **σηκώθηκε ή ίδια ή συνείδησή τους από μέσα τους** και σιωπηλά τὰ κατηγορησε για τήν πράξη τους. Μόνο έτσι μπορεί ὁ άνθρωπος να σωθεί: όταν διορθώνεται, επειδή τόν κατηγορεί, όχι ὁ άλλος άπ' έξω, αλλά ή συνείδησή του από μέσα.

Ο καλύτερος οδηγός δηλαδή είναι ή συνείδηση. Ένας δάσκαλος που τόν έβαλε στην καρδιά του ανθρώπου ὁ Θεός.

Ἄς ἔλθουμε τώρα καὶ σὲ σένα...

Βρίσκεσαι πρὸ τῶν ἐξετάσεων. Διάβασες, καταρτίστηκες, ἐτοιμάστηκες. Ἀπὸ μικρὸ παιδί δὲν κάνεις ἄλλη δουλειά, ἀπ' τὸ νὰ τρέχεις ἀπὸ δάσκαλο σὲ δάσκαλο γιὰ νὰ διδαχτεῖς. Πέρασες ἀπὸ πολλοὺς δασκάλους. Πῆρες μαθήματα πολλά.

Ἀνάμεσα στοὺς τόσους δασκάλους ποὺ ἐπέλεξες νὰ σὲ μορφώσουν, συγκαταλέγεται ἄραγε καὶ ὁ δάσκαλος ποὺ ἔβαλε μέσα σου ὁ Θεός; Τί μαθήματα σοῦ ἔδωσαν οἱ δάσκαλοί σου ἀπ' τὸ νηπιαγωγεῖο μέχρι τώρα; Σίγουρα πῆρες γνώσεις πολλές. Ἔλαβες ὅμως καὶ μαθήματα ἀνθρωπιᾶς;

Καλὲς οἱ γνώσεις. Ἀπαραίτητες. Μὰ πὶὸ ἀπαραίτητα εἶναι τὰ μαθήματα ἀνθρωπιᾶς. Ποὺ σὲ κάνουν ὄντως ἄνθρωπο. Οἱ γνώσεις μόνο, χωρὶς μαθήματα ἀνθρωπιᾶς, μπορεῖ νὰ σὲ κάνουν ἀκόμα καὶ ἀπάνθρωπο. Μηχανή. Ρομπότ. Ὀλοθρευτή.

Γι' αὐτὸ χρειάζεται καὶ ὁ δάσκαλος ποὺ διορίζεται ἀπ' τὸν Θεὸ στὸ σχολεῖο τῆς ψυχῆς σου. **Ἡ συνείδηση.** Γιὰ νὰ σὲ διδάξει καὶ καλὰ μαθήματα. Νὰ σοῦ δώσει καὶ μιὰ ἄλλη παιδεία. Νὰ σὲ ὀδηγήσει σταδιακὰ καὶ στοὺς ἄλλους δασκάλους ποὺ ἄφησε στὸ πόδι του ὁ Χριστός: «*Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφθόγγους κήρυκας*», τοὺς σοφοὺς ἀπεσταλμένους τοῦ Θεοῦ κάθε ἐποχῆς, ποὺ ἐμφορούμενοι ἀπὸ θεϊκὸ πνεῦμα, ἀλήθεια καὶ ἀγάπη, μεταφέρουν μέχρι ἐσένα καὶ μένα **τὰ «γράμματα» καὶ τὰ «πράγματα» τοῦ Θεοῦ**, τὸν τρόπο δηλαδή γιὰ νὰ γίνουμε οἱ ἀληθινοὶ ἄνθρωποι ποὺ ὄνειρευόταν ὁ Θεός, ὅταν μᾶς ἔπλαθε. Σὰν τὸν ἅγιο Πορφύριο. Καὶ ἀφοῦ ὁ Θεὸς διορίζει δασκάλους, ὀρίζει καὶ ἐξετάσεις.

Κάποτε λοιπὸν θὰ μᾶς ἐξετάσει καὶ ὁ Θεός. Δὲν θὰ 'θελες νὰ περάσεις καὶ τότε; Οἱ τωρινές σου ἐξετάσεις, μπροστὰ σ' ἐκεῖνες τοῦ Θεοῦ, εἶναι μιὰ λεπτομέρεια. Δὲν ἀξίζει νὰ ἐπικεντρώνεσαι μόνο σ' αὐτές. Κινδυνεύεις γιὰ ἓνα δέντρο νὰ χάσεις τὸ δάσος. Δὲν θὰ 'ναι κρίμα;

Στὶς ἐξετάσεις τοῦ Θεοῦ, μὰ καὶ σὲ τοῦτες τώρα τὶς ἐξετάσεις σου καὶ σὲ κάθε καλὸ ἐγχείρημα στὴ ζωὴ σου, εὐχομαι νὰ 'χεις πάντα μιὰ πολὺ μεγάλη καὶ

[ΚΑΛΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ!](#)

π. Δημήτριος Μπόκος
Μάιος 2015